

Oluf Jensen: Mit Parti har ved Sagens første Behandling erklæret sig villigt til at støtte de vanskeligt stillede Kommuner. Vi er ogsaa enige i de forskellige Forslag med Hensyn til Fordelingsreglerne og de andre Bestemmelser. Der er kun eet Spørgsmaal, der ikke er Enighed om, nemlig hvordan Dækningen af Udgifterne skal tilvejebringes. Bestemmelserne herom har varieret noget. I det oprindelige Lovforslag var der en Dækningsbestemmelse, i Lovforslaget, saaledes som det oversendtes til Landstinget, var der en anden Dækningsbestemmelse, og nu stilles der af Flertallet i Udvalget Forslag om en tredje Dækningsbestemmelse.

Jeg fremhævede ved første Behandling — og dertil kan jeg henholde mig —, at mit Parti ikke kunde gaa med til én ekstraordinær Skat til Dækning af dette Statstilskud, og jeg motiverede det med, at det var vor Formening, at man vilde kunne udrede disse Udgifter paa ordinær Maade paa Finansloven uden at behøve at udskrive en ekstraordinær Skat til det Formaal.

Dette Standpunkt maa mit Parti fastholde, og vi har derfor stillet et Ændringsforslag under Nr. 3, der lyder saaledes:

„Saafremt der ved Belastning af Statsregnskabet med fornævnte 6½ Mill. Kr. fremkommer Underskud paa Statsregnskabet, bemyndiges Finansministeren til inden for et Beløb af 6½ Mill. Kr. at forhøje Statsindkomstkatten med et Beløb svarende til Underskuddet.“

Det vil altsaa sige, at Udgifterne til det foreslaaede Tilskud afholdes paa Finansloven, og viser det sig ved Aarets Udløb, at dette Beløb ikke kan udredes, uden at der fremkommer Underskud paa Statsregnskabet, saa skal Finansministeren efter vort Ændringsforslag være bemyndiget til at forhøje Statsindkomstkatten med et Beløb svarende til Underskuddet. Jeg synes, det er et fornuftigt Forslag, hvilket ogsaa erkendtes af den ærede Ordfører (K. Pedersen), som udtalte, at han eventuelt kunde være gaaet med dertil. Det er altsaa den højtaerede Ministers Uvilje, der gør, at dette Forslag ikke kan komme igennem.

Jeg anbefaler mine Meningsfæller at stemme for Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3, men stemme imod Ændringsforslagene Nr. 4 og 5.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg vil udtale min Tilfredshed med, at det endelig er lykkedes at samle den fornødne Tilslutning til dette Lovforslag, idet jeg tror, at det er ganske overordentlig ønskeligt, maaske nødvendigt, at der ydes den

Haandsrækning til vanskeligt stillede Kommuner, som Lovforslaget tilsigter.

Angaaende det Ændringsforslag til § 2, som den ærede Ordfører omtalte, og som paa Forhaand fastslaar, hvor stor en Del af de 4 Mill. Kr. der sikres Købstadkommunerne, og hvor stor en Del der sikres Sognekommunerne, skal jeg sige, at det er ikke muligt — hvad ogsaa den ærede Ordfører gav Udtryk for — at afgøre, hvorvidt Fordelingen i Kraft deraf vil blive en anden end ifølge det foreliggende Lovforslag. En Beregning alene paa Grundlag af det samlede sociale Udgiftstal, som Udvalget har faaet fra Indenrigsministeriet, og de tilsvarende Tal for Statsindkomstkatten i Købstæder og Landkommuner kunde ikke sige os det. Man maa forstaa, at en Beregning, foretaget isoleret for hver enkelt Kommune, giver et andet Resultat end en Beregning for samtlige Kommuner under eet. Jeg tør ikke sige, i hvilken Retning den ændrede Fordelingsmaade vil virke; om den vil føre med sig, at denne eller hin Gruppe af Kommuner faar mere end ifølge Lovforslaget, er der ingen af os, der ved, men jeg for min Del tvivler om, at den nu foreslaaede Fordelingsregel vil give mere til Landkommunerne end det oprindelige Lovforslags. Jeg har imidlertid ikke det mindste imod, at det i Lovforslaget paa Forhaand afgøres, hvor stor en Del af de 4 Millioner der skal tilfalde hver af Grupperne.

Om det Ændringsforslag, der er stillet af Det konservative Folkeparti, skal jeg sige, at jeg deler ikke det ærede 15de landstingsvalgte Medlems Opfattelse af dette Ændringsforslags Udmærkethed. Jeg vil endda gaa saa vidt at sige, at jeg finder Ændringsforslaget fuldkommen umuligt. Det ærede Medlem vil sikkert ved at tænke det igennem erkende, at det ikke vil være muligt til sin Tid at afgøre, hvorvidt det netop er de 6½ Mill. Kr., der her er Tale om, der belaster Statsregnskabet saa meget, at det eventuelt viser Underskud. Det er jo ikke noget, der ligger fast i den Forstand, at man kan sige: Nu er der saa og saa meget opført paa Finansloven; dertil kommer saa de 6½ Mill. Kr., og hvis de medfører, at der bliver Underskud, skal der udskrives Skat til Dækning af dette. Det ærede Medlem ved meget vel, at i Tiden indtil Statsregnskabet foreligger, kan der ske en Mængde Ting, der forrykker Statsregnskabets Tal. Om det da er disse andre Ting, der medfører Underskud, eller denne Udgift paa 6½ Mill. Kr., vil hverken det ærede Medlem eller jeg kunne afgøre. Men deri ligger, at en saadan Bestemmelse er umulig i sin Af-